

Tisztelt Parancsnok Úr!

Szokatlan módon, több, mint 3 év távlatából szeretnék köszönetet mondani egyik kiváló beosztottjának, Gergely Balázsnak.

Késedelmem oka, hogy az elmúlt évek a talpra állásért, a talpon maradásért, az egészségért, a létért való küzdelemről szóltak, miközben végig tudtam, hogy tiszteletem és köszönetem jeléül egyszer kezet kell fognom azzal az emberrel, aki nélkül nem biztos, hogy ma ezt a levelet meg tudnám írni. Azóta a kézfogás megtörtént, de szükségesnek tartom, hogy Ön és bajtársai is tudomást szerezzenek Gergely Balázs tettéről.

Az emberek nagy része, ha bajba jut, - rémületében, elesettségében, félelmében, tehetetlenségében gyakran méltatlankodik, hogy : „mert a mentők... mert a tűzoltók... „ és sorolhatnám.. Ha elmúlt a baj, köszönet ritkán hangzik el. (Ha tévedek, örülök a tévedésemnek.)

Ezért álljon itt az én történetem: 2012. november 6-án motorbalesetet szenvedtem, melyben életveszélyesen megsérültem. (Teljes mértékben vétlen volt a balesetben.)

Emlékfoszlányaim: egy fiatalember segít! Segít, hogy hozzá nem értő, siető emberek ne húz hassanak le az útról, ami az életembe kerülhetett volna...! Segít a stabil testhelyzetem biztosításába! Segít, hogy senki semmihez ne nyúlhasson! Hívja a rendőrséget! Mentőt hív! Tűzoltókat hív! Még a legközelebbi segítőmet is Ő értesíti a történetekről. Mindezt teszi határozottan, higgadtan, szakszerűen.

Önök büszkék lehetnek bajtársakra, a „szabadnapos” Gergely Balázusra, aki azon kevesek (vagy talán egyre többek?) közé tartozik, akiknek hivatástudata vagy egyszerűen embersége nem enged szabadnapot akkor, ha egy embertársuk bajban van.

Gergely Balázs szabadnapos volt 2012. november 6-án a balesetem idején. Az otthona előtt történt a baleset. A csattanásra figyelte föl. Behúzhatta volna a függönyt, leengedhette volna a redőnyt, de ő nem tette.

Nem töprengett, nem latolgatott. Cselekedett! Megmentette az életemet!

Mély tisztelettel köszönöm ezt Gergely Balázsnak!

Önnek, Önöknek pedig Parancsnok Úr, gratulálok, hogy ilyen emberek, ilyen bajtársak dolgoznak a tűzoltóságnál.

2016. január 7.

Tisztelettel és üdvözlettel:

Tessedik Jenő László